

[Undervisningsministeren.]

Over for fru Meta Ditzel vil jeg også gerne fremhæve, at læreres deltagelse i forældre-samarbejde og en række andre aktiviteter ligger som en forpligtelse ifølge den tjenestetidsaftale, der blev indgået i forbindelse med gennemførelsen af 5 dages ugen.

Jeg skal med disse bemærkninger endnu en gang takke for tilslutningen til lovforslaget og gerne i udvalget skaffe yderligere oplysninger og drøfte hele problematikken omkring lærerrationeringen og seminariekapaciteten igennem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget for undervisning og uddannelse. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om handelshøjskoler.

(Lovforslaget (nr. 144) findes i tillæg A. sp: 3149, fremsættelsen i tidenden sp. 4452).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Knud Nielsen: Som det siges i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, tager det dels sigte på at udvide antallet af studiepladser ved det 3-årige almene erhvervsøkonomiske studium, dels at iværksætte uddannelsesintegrationen ved universitetscentre og endelig at videreføre den geografiske spredning af uddannelsesstilbuddet.

Der er i løbet af 5 år sket næsten en fordobling af tilgangen til HA-studiet, og denne vækst kan forventes fortsat, idet det påregnes, at antallet af adgangsberettigede i 1975 vil nå op på over 1.000. Da studiebetingelserne på de to handelshøjskoler, der i øjeblikket har monopol på denne uddannelse, er væsentlig forringet som følge af den tilgangsvækst, der indtil nu har fundet sted, er det umiddelbart klart, at der må træffes særlige foranstaltninger.

Det forekommer mig både rigtigt og anerkendelsesværdigt, at undervisningsministeren benytter denne lejlighed til at forsøge at integrere den almene erhvervsøkonomiske uddannelse i de to universitetscentre, der er under opbygning i Odense og Ålborg. Vi kender de fordele, der er forbundet med en sådan uddannelsesmæssig integration. Det drejer sig om udskydelse af det endelige studievalg, eliminering af tidsspilde ved studieskift, nedbrydning af fagskel, mere effektiv udnyttelse af såvel lærerkrafter som undervisningsfaciliteter osv. Det står endnu tilbage at konstatere, hvilke ulemper en sådan uddannelsesintegration eventuelt indebærer.

Jeg mener, at hensynet til nødvendigheden og ønskeligheden af en geografisk spredning af uddannelsesinstitutionerne må prioriteres meget højt. Hvis vi ser på Danmarks-kortet, vil vi som følge af de af folkettinget truffne beslutninger om nogle år kunne se universiteter eller universitetscentre i København, Roskilde, Odense, Århus, Ålborg og Esbjerg. Det vil sige, at hele landet med undtagelse af Sønderjylland er dækket ind med centrale institutioner for videregående uddannelse. Sønderjylland gør ikke krav på nogen særstilling på noget område, men det må være et absolut og naturligt krav, at der i den fremtidige udvikling sikres landsdelen ligestilling med det øvrige land, og det gælder naturligvis også med hensyn til uddannelse.

Tilstedeværelsen af rimelige uddannelsesmuligheder i Sønderjylland er ikke blot af afgørende betydning for de unge, der skal uddannes. Det er af lige så stor betydning for landsdelens erhvervsliv, der har brug for velkvalificeret arbejdskraft, og det synes at være en almindelig erfaring, at det er lettere at fastholde en arbejdskraft, der er uddannet på stedet, end at tiltrække den udefra. Jeg ser derfor gerne, at der i denne lov åbnes mulighed for etablering af HA-studiet også i Sønderjylland, og at der skabes sikkerhed for, at de erhvervsøkonomiske specialstudier, der med godt resultat drives ved andre handelshøjskoleafdelinger end dem, der er nævnt i lovforslaget, fortsat kan bestå.

Med dette forbehold, som kan drøftes nærmere under udvalgsarbejdet, og som jeg håber undervisningsministeren vil se på med